

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Vocabularius**

**Nestor, Dionysius**

**[Venedig], 26. Juni 1488**

0

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Ennius	& de subito dicimus. Sed nomen esse ostēdit Ennius / quom dixit annaliū. iiii.	
Macrobius	Hac noctu filo pendeat hetruria tota. Inusitatissime autem (ait in saturnali- bus Macrobius) nox pro noctu aduerbialiter positum est in. xii. tabulis: ubi ita legitur. Si nox furtum factum sit pro noctu.	
Homerus	Nemus græcum est uocabulum: nam illi πέμωσ dicunt. Vnde Homerus in Iliā Nemus de. επ πέμει σκίερω. Neq; ab eo quod est numen descendit: ut cum Catholico	
Vgutio	Vgutio somnauit.	
Caper	Bex tam masculini / q̄ sceminini generis est: testibus Capro /	Obex
Seruius	& Seruio: etsi sceminini tantum generis Alexander esse tradi- derit. Bocetius. Obice firmo clauserat pelias. Sylus libro. iiii.	
Bocetius	Et fidos certant obices accersere silua. Ouidius libro meta- morphoseos. xiiii. Inuadūt / portasq; petunt: quas obice firmo	
Sylus		
Ouidius		
Virgilius	Clauferat. Virgilius libro æneidos decimo. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Vbi etiam patet / q; prima sylla ba indifferens est. Pessulū est: & generaliter quodcūq; obstaculū dici potest.	
Festus	Obaudio / & obœdio / in uno significato dici potest: teste Festo: ubi diphthon /	Obaudio
Apuleius	gus au in œ diphthongū / teste Apuleio / mutata est. Et facit in futuro indicati	Obœdio?
Marcellus	ui modi obœdiam / & obœdibo / teste Marcello / Aphranium referente dicē tem. Meo ut obsequar amori / obœdibo tibi.	
Aphranius	Oporteo oportet personale comperitur: ut est apud Coelium libro quinto.	Oporteo
Coelius	Vt ea quæ oportuerint / facta non sint. Oportet impersonale regit a parte añ accusatiuū: & post cum infinito iungitur. Et scribitur cū unico p: quia primā corripit syllabā. Vnde Gualfredus in arte pœtica. si uis christi esse sequutor / oportet Tormentis tormenta sequi. non itur ad astra Delicis.	Oportet
Gualfredus	Opportunus cum duplicato p scribitur. Neq; ab ope / neq; ab oportet / descen- dit / ut in erudite Gasparinus / Magister Bene Vgutio / Mammætractus / Brito /	Opportu- nus
Vgutio	Catholicon / tradidere. Verū ex ob / & portus / compositū uocabulum est: pri- mamq; syllabā positione producit: quā quidē corripere deberet / si ab ope / ul ab oportet / deriuatū esset. Ouidius libro metamorphoseos tertio. & multis latebra opportuna fuistis. Pompeius. Opportune dicitur ab eo / q; nauiganti bus maxime utiles / optatiq; sint portus: sicut econtra importune. Vnde Ser- uius super librū undecimū æneidos / ait. Importunum est / quod caret portus: id est quiete: ubi nullus portus est: sicut econtra / opportunū / cui cōmoditas / & occasio obuēnit / ut portus. Hæc ille.	
Ouidius		
Pompeius		
Seruius		
Pompeius	Orcus cū e exili scribitur. Fluius est infernalis / ab urgendo dictus / auctore Pō peio. Antiqui enim (ut ait) c litteram pro g ponebant. Alii ab ορκωσ quod est iuramentū / deductū perhibent: eo q; per illū / hoc est / stygem paludem / a qua / teste Homero profluit / iurabant dii: nec peicare licebat. Orca eadem scriptura / genus est belluæ marinæ: de qua Horatius in sermonibus. Nō alia q̄ qua Bizantia putuit orca. Orca item / genus est uasis ficarii a similitudine marinæ belluæ sic uocatum / ut scribit Pompeius.	Orcus Orca
Horatius		
Pompeius		
Tortellius	Oestrus cum œ diphthongo / masculino genere declinatur: sed Tortellius neu- tro œstrum declinauit. Volatile paruum est: quem nonnulli asilum / alii taba- num uocant. Et græcum est uocabulū / dicente in georgicis. Virgilio. cui no- men asilo / Romanum est: œstrum Graui uetere uocātes. Vbi Seruius / œstrus (inquit) græcū est: & latine asilus dicitur. Et Probus ait. Asilus / genus est taba- ni: & uocatur græcæ œstros. Oestros item / Auuius est Pamphylia: teste Pom- ponio Mela. Ostrū / & austrū / teste Prisciano / dici potest: & purpura transfer- tur. Virgilius libro æneidos. vii. Instratos ostru alipedes / pictisq; tapetis. Ostra urbs est mediterranea Senonum in Italia / teste Ptolemæo. Ostrea sceminino / & ostreum neutro genere / declinari potest / teste Seruio sup primū georgico rū. Genus est conchæ. Ouidius in fastis. Ostreaq; in conchis tuta fuere suis. Sunt tñ / qui / inter ostream / & ostreum / hoc differentia tradunt: q; neutro genere / concha sit: sceminino autem / ostrei carnes. Sed hæc differentia ab au- ctoribus confunditur.	Oestrus Oestrum Ostrum Austrum Ostra Ostrea Ostreum
Virgilius		
Seruius		
Probus		
Pomponius		
Priscianus		
Virgilius		
Ptolemæus		
Seruius		
Ouidius		

Seruius Ocyus cum unico c exili/& y græco/cōparatiuū est:etsi Seruius super librū  
 octauum æneidos/dixerit esse positiuū.Nam apud Græcos οκυσ positiuū ē  
 quo quidem'positiuo latini carent/dicente Pompeio.Ocyus&ocyssime/  
 Pompeius positiuum latinum non habent.Ex quo sequitur ocyus esse comparatiuum:  
 Plinius ocyssime superlatiuum . Plinius libro secundo naturalis historię.Mercuri  
 sydus/inferiori circulo fertur nouem diebus ocyore ambitu/modo ante so  
 lis exortum/modo post occasum splendens:ideſt uelociore.Idem libro.xvi.  
 Plinius Quidam/breuitate radicum/seneſcere celerius arbores putant:quod coar  
 guunt fieri quarum radices longiſſimæ:& ſeneſtus ocyſſima eſt.Oxys cum  
 y græco/māſculino genere declinatur.Oxy cum y græco indeclinabile/neu  
 tri generis/idem ſignificat:hoc eſt acutum/citū/uelox.Vnde oxyme ſuper  
 latiuum.i.ocyſſime:hoc eſt citiſſime/ſeu uelociſſime/ut auctor eſt Pompeius.  
 Pompeius Oxus/fluuius ē hyrcaniæ:q per Baſtrianā puinciā fluit/ut Ptolemæus oſidit.  
 Ptolemæus Oeconomus cum œ diphthongo/& c exili ſcribitur:componiturq; ex οικος  
 quæ eſt domus/& ομοσ lex. Decet enim diſpenſatorem/legē domus eſſe.  
 Neq; ab echo/quæ ſoni repercuſſio dicitur/neq; ab icon/quæ eſt effigies/de  
 Vgutio riuatur/ut ſomniauit Vgutio.Hieronymus in homelia octauæ dominicæ  
 Hieronymus poſt pentecoſten.Oeconomus/tam pecuniæ/q; frugum/& omnium quæ  
 dominus poſſidet/diſpenſator eſt.Vnde & œconomicus Xenophontis pul  
 cherrimus liber eſt:qui non gubernationem uillæ:ſed diſpenſationem uni  
 uerſæ domus Tullio iterptate ſignificat.Hæc ille. Vbi ſeruditi legūt iconomus.  
 Prifciūſ Oedipus cum œ diphthongo/& i latino p ſcribitur:& facit in genitiuo Oedipo  
 Plautus diſicut Melampus huius Melampodiſtac etiā œdipi/teſte Prifciano.Vnde  
 Plautus ait in poenulo .Oedipi opus eſt coniectura.Proprium fuit uiri nom:  
 Probus qui teſte Probo/etiam Oedipodes huius œdipodiſ/uel œdipodæ/declinari  
 Statius poteſt.Statius libro thæbaidos primo.Oedipodæ conſuſa domus.  
 Ortyx huius ortygiſ cum t exili/& y græco/ortygiā/ortygometra/in uno ſi/  
 gnificato accipi poſſunt. Auiſ eſt: quæ alias coturnix/uulgo autem qualea  
 dicitur.Proprie autem ortygometra rex eſt coturnicum . & producit penul  
 timam:quia apud Græcos cum η ορ τυγομητρα ſcribitur.Ortygia item ea  
 dem ſcriptura/inſula eſt in mari Aegæo:quæ & delos uocatur/teſtibus Ser  
 uio/& Pompeio. Alia eſt eodem nomine inſula circa Siciliam:de qua Virgi  
 lius libro æneidos.iii.Sicano prætenta ſinu iacet inſula contra Plemmyrium  
 undoſum:nomen dixere priores Ortygiam.  
 Onyx cum y græco ſcribitur.Genus eſt lapidiſ/in ſimilitudinē unguiſ:de quo  
 Statius ſiluarum primo.Mæret onyx longe:queriturq; excluſus Ophites.  
 Martialiſ Et maſculini generiſ eſt.Martialiſ.Calcatuſq; tuo ſub pede lucet onyx.Luca  
 nus.totaq; effuſus in aula Calcabatur onyx.Acron ſuper librum quartum  
 Acron carminum Horatii/dicit eſſe metallum gemmæ ſimile:ex quo/ad unguenta  
 Porphyrio odorata/parua:uaſa fiebant:quæ a Porphyrione āpullæ dicuntur eſſe mar  
 Porphyrio moreæ.Et pro uale ſceminini generiſ eſt/ut idem Porphyrio tradidit.Vnde  
 Martialiſ & Martialiſ ait.Vnguentum fuerat/quod onyx modo parua gerebat. Ego  
 Propertiuſ autem etiam maſculini generiſ inuenio/non ſceminini modo.Propertiuſ.  
 Quom dabitur Syrio numere plenus onyx.Et facit in genitiuo onychiſ cum  
 ch aſpirato/ſicut ſardonix huius ſardonixiſ/ut regula docet græca. Quod  
 etiam patet/per compoſitum Monychuſ:quod cum ch aſpirato ſcribitur.  
 Alexander Onyx item/ungula quædā eſt aromatica:a cuiuſ accuſatiuo græco ορυχα/  
 Propertiuſ noſtri etiam hæc onycha declinauere. Alexander neq;. Vngula dat nobiſ qd  
 & onycha ſignat/& onyx.Claudicat tamen hic uerſus in prima huiuſ dictō  
 nis ſyllaba:quæ(ut oſtendimus)correpta eſt/dicente etiam Propertio.  
 Marbodeuſ Et crocino nares murrheuſ ungat onyx. Errauit & Marbodeuſ in lapidario/  
 quom ait.Sardonychem faciunt duo nomina/ſarduſ/& onyx.  
 Feſtuſ Ops huiuſ opiſ/ſoror/& uxor Saturni fuit.Ops item/trium generū/opulen  
 Caper tum ſignificat/teſte Feſto.Rurſum opſ/opem ferens dicitur/teſte Capro/  
 Acciuſ Acciuſ inducente de Hercule dicentē. Quorum genitor fertur eſſe opſ gē  
 Ouidiuſ tibuſ.i.opē ſerēs Pro auxilio/ſinglri nūero pferimus.Ouidiuſ de remedio,  
 Ocyus  
 Oxys  
 Oxy  
 Oxus  
 Oeconomoſ  
 mus  
 Oedipus  
 Oedipodeſ  
 Ortyx  
 Ortygia  
 Ortygome  
 tra  
 Coturnix  
 Qualea  
 Onyx  
 Onycha  
 Ops  
 Opulentuſ  
 Opes  
 Opis

Virgilius	Carminis & medicæ Phœbe repertor opis. Virgilius libro æneidos. ii. Non opis ē nostræ Dido: idest possibilitatis. Sed & nonnunq̄ plurali nūero utimur.	Opus Opois
Cicero	Vnde Cicero in epistola ad Quintū Fabiū ait. Nunc ita occidit/ut neq̄ prætores suis opibus/ neq̄ nostro studio/ quicq̄ proficere possemus/ idest auxiliis/ ut Probe interpretatur est Seruius. Pro diuitiis aut̄ plurali tantū numero usurpatur. Virgilius libro æneidos primo. Auxilio tutos dimittā; opibusq̄ iuuabo. Opis cū i latino nomen fuit mymphæ: de qua Virgilius libro æneidos. xi. superis in cædibus Opim Compellabat. Idem libro georgicorum. v. Atq̄ Ephyre atq̄ Opis/ ac Asia Deiopea. Opis item nomen est urbs: iuxta quam Tigris fluuius profluit/ teste Herodoto libro historiarū primo. Opus urbs est helladis/ teste Ptolemæo: & facit in genituo opuntis/ sicut Amathus Amathuntis. Ouidius de ponto. Facta cæde puer Patroclus opunta reliquit. Hæc a Græcis opois cū i latino dicitur/ sicut Simois Simoentis: qd̄ ēt obseruauit Nicolaus in Homero li. iliados. xviii. dicens. Huic ego te infœlix Opoeta reducere/ ad urbē Pollicitus. Ophis cum ph/ & i latino/ serpens interpretatur: a quo/ ophites/ marmoris genus/ serpentinas maculas detinentis/ dictus est/ teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historię. Et producit phi syllabam. Stadius libro siluarum primo. Mæret onyx longē queriturq̄ exclusus ophites. Lucanus libro nono. Quam paruis tinctus maculis thæbanus opites. Opites cū p/ & i latino/ propriū fuit uiri nomen/ ab heclore occisi.	Ophis Ophites Opites
Herodotus Ptolemæus Ouidius Nicolaus		
Plinius Stadius Lucanus		
Vgutio	Opsoniū/ græcū est uocabulū. Neq̄ ex ob/ & sopnus cōponitur/ ut sopniabundus dixit Vgutio. Id appellatur/ quod pani comedendo additur. Inde fit opsono opsonas/ & opsonor deponens/ media syllaba producta. Nam cum ω magno apud Grægos ὀψωνίου scribitur: cuius syllabæ q̄ritatē/ nostri etiam poetæ obseruauerunt. Iuuenalis satyra quarta. Exclusi expectant admissi opsonia patres. Horatius sermone secundo. Omnia conductis cœmens opsonia nūmis. Est autem opsonari/ conuiuari.	Opsonium Opsono Opsonor
Iuuenalis Horatius		
Hesiodus Festus Seruius	Orichalcū cū i latino/ & ch aspirato i tertia syllaba/ & c exili in ultima/ neutro genere/ & orichalcos masculino (quo scilicet genere græci proferunt) declinari pōt. Hesiodus i aspidē. ὀρεὶ χαλκοὶ ὀψείρον: idest orichalci lucidi/ numeri quidē pluralis. Festus. Orichalcū dicitur/ quod in montuosis locis inuenitur. ὀρος enim græcæ/ mons latine. Alii teste Seruio aurichalcū dixerunt: cōpositū. quidē uocabulum/ ex eo quod est aurū/ & χαλκός æs: quasi sit æs aureum.	Orichalcū Orichalcos
Hieronymus	Quod etiā protulit Hieronymus in apocalypsi capitulo primo/ quom ait. Et pedes eius/ similes aurichalco. Et quia orichalcū primā apud pœtas syllabam corripit/ uoluerunt nonnulli/ au diphthongū/ in o correptū mutatā esse. Alii econtra. Negant enim au diphthongū in o breue posse conuerti. Quorum tamē opinio (etsi græcum ego uocabulū orichalcon dixerim) nihil effracis rationis habere uidetur. Nam & in o breue au diphthongus nonnunq̄ conuertitur. Vnde Horatius sermone. xiii. ait. Fasciolas/ cubitale/ focalia/ potus/ ut ille. A faucibus enim/ focale dictū est/ quasi fauale: cuius tñ prima syllaba/ apud hunc auctore correpta est. Pari igitur modo/ si ab auro orichalcū deducitur/ primā syllabā corripere posset: quā etiā undecunq̄ ueniat/ cōstat habere correptā. Plautus i milite. Ego istos meres orichalco cōparem. Virgilius libro æneidos. xii. Ipse dehinc auro squalentē/ alboq̄ orichalco. Horatius in arte pœtica. Tibia non ut nunc orichalco iuncta/ tubæq̄ Stadius libro thæbaidos. x. Emicat effigies/ & sparsa orichalca renident. Valerius flaccus li. tertio. Nuda latus/ passuq̄ mouens orichalca sonoro.	
Horatius		
Plautus Virgilius Horatius Stadius Valerius		
Festus Priscianus Pacuius Probus Cœlius	Ogygia cū y græco in secunda syllaba scribitur. Insula est Phœniciei/ & Syrii maris. Quidā dicunt esse insulā in Ionio mari/ Lacinio promōtorio propinquā. Nonnulli dicūt esse insulā Aphricæ/ regione syrtium. Ogygia eadē scriptura neutri generis/ pluralis tantū numeri/ mœnia Thæbana uocat/ teste Festo. Os huius ossis cum duplicato s/ & hoc ossu indeclinabile/ & hoc ossū huius ossi/ declinari potest/ teste Prisciano: qui & Pacuium refert dixisse in chryside/ Ossum inhumatum. Quod tamen Probus negat/ scilicet hoc ossum declinari posse. Sed Probus fallitur. Vnde Cœlius libro trigesimo ait.	Ogygia
		Os Ossu Ossum Osseus

Accius Caluariaeque ipsum eius ossum expurgarunt: in aureaueruntque. Simili quoque modo protulit Accius/ quom dixit in annalibus.

Iuuenalis Fraxinus fissa ferox/ infissaque scindit ossis/ p ossibus. Inde fit osseus ossea osseum. Iuuenalis satyra. v. Gaetulus dabit/ aut nigri manus ossea Mauri. Hac Osa cu duplicato l mos e in finibus Thessalia/ teste Solino: d quo Lucius li. i.

Solinus Quatus pinifera boreas quom Thracius Ossa. Inde fit osseus ossea ossaeu cu a diphthongo. Lucanus libro. vi. Attolit titan/ rupes ossaea coeret: Ossa

Lucanus item urbs est Bisaltiae in Macedonia/ teste Ptolemaeo.

Ptolemaeus Os huius oris/ & osculu in forma diminutiu/ in uno significato accipi possunt: etsi Priscianus dicat osculu primitiuu significatu no detinere. Contra quem est Horatii auctoritas/ ad Lydia sic scribetis. Oscula quae Venus quinta par/ te sui nectaris imbuit. Oscula. n. p ora dixit. Et Virgilius li. aeneidos primo.

Priscianus Oscula libauit nata: hoc e ora/ libauit idest leuit tetigit/ ut Probe interpretato e.

Horatius Seruius. Ite Ouidius li. metamor. i. Syderibus similes oculos/ uidet oscula: quae no Est uidisse satis: idest ora. Os habet oes plurales casus/ praeterq geni tiuu orium: quod nusq lectu est. Virgilius libro aenei. viii. Cõponens mani/ busq manus atq oribus ora. Osculu item basiu dicitur. Hoc tñ interest/ teste Donato sup Teretii eunuchũ: q oscula/ proprie officioz sunt: basia/ pudicorum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.

Virgilius Osculor oscularis/ cõmune uerbu est/ teste Probo. Et (ut scribit Festus) ueteres o littera in au diphthogũ mutas/ dicebat ausculor. Quin e/ & osculo osculas ptulerũ/ teste Marcello/ Titiniu referete dicete. Laudo qd osculaui caput.

Donatus Optimus cum i/ & cum u in media syllaba optimus enuntiaripotest.

Probus Ordior ordiris/ depones est uerbu. Exordior tñ a Prisciano uerbu traditur esse cõmune. Et inducit Viselliu ita dicente. Bonae res per illos a raro initio exor

Festus sa/ ad sumum puenerũt. Antiqui et ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordior facit in praeterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verũ orsus tam ad incipientẽ loqui/ q ad desinentẽ pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ orditus uero ad taela/ uel alterius huiusmodi cõpositionẽ. Hieronymus in Hesia capi. xxv. Et praecipitabit in mote isto facie uinculi colligati super oes populos: & taela/ qua orditus est. Virgilius tñ in culice uersu ii. dixit. Atq ut ara neoli tenuẽ formauimus orsum. Et facit in futuro indicatiui moi ordiar/ & ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryoe/ ait. No parua re ordibor.

Marcellus Orior oreris/ uel oritis/ tertia/ & quarta cõiugatioe/ declinari pot/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ uiridique in caespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animũ quicũq; adoritur/ & infit. Lucillius li. v. Conturbare animã potis est/ quodcũq; adoritur/ idest aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cõmune: qui & Aureliũ refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti e ordinis. In alio aut signifi cato hortus/ licet ab orior ueniat/ differetia tamẽ causa aspirationem in ini tio recipit: & secundi ordinis est.

Titinius Odio odis facit in futuro indicatiui moi odia/ & odibo. Hieronymus in para bolis cap. i. Vsquequo paruuli diligitis infantia/ & stulti ea quae sibi sũt noxia cupiẽt/ & imprudẽtes odibũt scientia/ Odi defectiuu uerbum/ uel ofus sum (utrũq; n. usurpat/ teste Prisciano) ta pñtis q praeteriti tps significatu detinet & qdẽ frequẽtius q odio odis/ apud oratores legitur. Plautus in Amphitryone. Inimicos semp osa sum obtueri: idest odi semp inimicos obtueri. Inde uenit exosus/ & posus/ teste Seruio sup li. v. aeneidos. Quare Alexandru cõfratrem meũ cõstat no recte credidisse/ quom ait. Credo q; exosus uerbo caret: atq; perofus. Et ab ofusum supino/ fit nom uerbale ofor. Plautus in asinaria. In continentẽ/ atq; oforẽ uxoris suae.

Priscianus Olim tria detinet tpa/ praeteritũ/ praesẽs/ futurũ/ auctoribus Marcello. & Seruio.

Ouidius Ostentus quarti ordinis/ irrifio dicitur. Ostentum aut portentum uocatur.

Lucretius Operio operis cu unico p scribitur/ cum primam corripiat syllaba Propertius. Atq; inuli pellis totos operibat amates/ pro operiebat. Stadius libro thabai dos duodecimo. Iam uictos operire placet. Et facit in futuro indicatiui mode

Ossa  
Osseus  
Osa  
Osculor  
Ausculor  
Osculo  
Optimus  
Optumus  
Ordior  
Ordio  
Orior  
Ortus  
Hortus  
Oodio  
Odi  
Ofor  
Olim  
Ostentus  
Ostentum  
Operio  
Oppetior

Nonius	operiam & operibo / teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse: Operi	
Pōponius	bo caput. Opperior deponens / cum duplicato p scribitur: nam & primam	
Horatius	syllabam producit positiōe. Horatius in epistolis. Nec tardū opperior: nec	
Terentius	præcedētibus i sto: idest expecto. Et facit in futuro indicatiui modi oppiar /	
	& oppibor. Terētius i heauton timorūeno. Hic ego iterea uirū oppibor.	
	Odoro odoras & odoror deponens usurpatur. Hieronymus in genesi capitu	Odoro
	lo octauo. Odoratusq; est dominus odorem suauitatis.	Odoror
Hierōymus	Odor & odos / in recto dici potest.	Odor
	Obeo obis & obino obinis / in uno significato / veteres protulerunt / teste Pō-	Odos
Pōpeius	peo. Et dicere possumus. Obeo legationem: obeo mortem: idest mortē / uel	Obeo
	legationis officium exquor / uel perago. Simili modo oppeto / uel occum	Obino
Ennius	bo mortem dicimus. Ennius annalium quinto. Occumbunt multi lætum fer	
	rog / lapiq; / pro lapide.	
Nonius	Olla cum duplicato l scribitur: & format diminutiue ollula. Veteres etiam / te-	Olla
	ste Nonio / p olla / aula protulerūt / ut in ipsa dictione uidimus. Genus ē nasis.	Aula
Seruius	Opera fœminini generis / & opus neutri / hoc distant / teste Seruio super librū	Opera
	xi. æueidos: q; opus tunc dicimus / quando negotium ipsum quod geritur / si	Opus
	gnificamus. Si aut (ut pergit) fœminino genere operas dixerimus / personas	
Nonius	ipfas / quæ aliquid faciunt / intelligimus. Est itaq; opus finis / fructusq; operæ	
Virgilius	Opera aut / teste Nonio / dicitur occasio / facultas / seu opportunitas. Virgilius	
Diomedes	tamē / pro operis opera posuisse uidetur / quom ait. Mollibus e stratis opera	
	ad fabrilia surgit. Et (ut tradit Diōedes) opus ē / cū omnibus casibus / præterq;	
	cū uocatio / atiq; iūgebāt: ut opus ē hæc res: huius rei. huic rei: hæc rē: hæc re.	
Seruius	Olea & oliua / teste Seruio / pro arbore usurpatur. Sic & pro liquore oleū / uel	Olea
Horatius	oliuum dicimus. Horatius sermone. xiiii. Quali perfundat pisces securus oli	Oliua
Persius	uo. Persius. Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo. Inde oliuita / olei fru-	Oleum
Nonius	ctus / dicta est / teste Nonio / Varronem inducente dicentē. Tū deniq; omnis	Oliuum
Varro	cum lucerna combusta est in lucubrando / oliuitas quoq; consumpra est. Hæc	Oliuitas
Pompeius	oliueta / teste Pompeo / ab oleis dicebatur / sicut a uino uindemia. Oliuetum	Oliueta
	neutri generis / locus est oliuarum.	Oliuetum
	Obliuiscor deponens est uerbum / tam genitiuū / q; accusatiuū postulans: quod	Obliuiscor
Priscianus	tū Prisciāus tradit esse cōmune / Et passiuū uidet posuisse Virgi. quom dixit.	Obliuio
Virgilius	Musa oblita mihi tot carmina / pro a me. Ab obliuiscor uenit obliuio / & ob	Obliuū
Ouidius	liuium. Ouidius. leucothœ multarū obliuia fecit. Horatius sermone. xvi.	
Horatius	Ducere sollicite iucundæ obliuia uitæ.	
Priscianus	Ominor ominaris / deponens est uerbū. Abominor tū a Prisciano cōmune uer-	Ominor
Verrius	bum traditur. Verrium referente dicentē. Sæuicia q; corū abominarent. Anti	Omino
	qui etiam / teste Marcello / omno ominas dixerunt. Vnde Pomponius ait.	
Marcellus	Ita sit & tibi bene / qui recte ominas.	
Syllius	Opinor opinaris / deponens est uerbū: & producit pi syllabā. Syllius libro. viii.	Opinor
Horatius	Sed quænam ira deum / consul datus alter opinor. Horatius sermōe septio.	Opino
	Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Plautus tamen / opino protulit /	
Plautus	quom ait in bacchidibus. Prænestinum opino esse / ita erat gloriosus.	
Probus	Opitulor opitulans / deponens uerbum est: quod tamen Probus tradit esse cō	Opitulor
Marcellus	mune. Et (ut scribit Marcellus) etiam opitulo antiqui usurparunt. Et inducit	Opitulo
Liuius	Liuium dicentem in equo Troiāo. Da mihi hæc opes / quas peto: quas pre	
	cor: corrige: opitula.	
Nonius	Opulentia & opulentitas / in uno significato dici potest / teste Nonio. Plautus.	Opulentia
Plaurus	in milite. Quasi quæ eius opulentitate reueraris.	Opulentitas
Pōpeius	Oreæ fræna sūt / qbus equos ora coercētur: aureæ uero / quæ ad equos aures re	Oreæ
Strabo	ligāt / auctōr Pōpeio. Oreus / Liber p̄ di. Ore <sup>9</sup> itē / urbs ē Eubœæ / teste Strabōe.	Aureæ
Terētius	Ornatus secunda / & quarta declinatione / declinari potest / dicente in Andria	Oreus
	Terentio. Nihil ornari / nihil tumuli.	Ornatus
Pōpeius	Obsequium & obsequela / in uno significato accipi possunt / teste Pompeio.	Obsequiū
Festus	Opiter / is appellatur (ut scribit Festus) cuius pater auo uiuo mortuus est / ducto	Obsequela
	(ut ait) uocabulo / aut q; obitu patris genitus sit / aut q; auū ob patrem / idest	Opiter

Priscianus pro patre habeat. Et facit in genitiuō opitris/uel opiteris/ teste Prisciano.

Priscianus October & octobris in recto antiqui protulerunt/ teste Prisciano. October

Caper Ouis apud antiquos tam masculini/ q̄ foeminini generis fuit/ testibus Capro & October

Priscianus Prisciano. Vnde Varro referente Gellio libro. xi. noctium atticarū/ ait. Ego Ouis

Gellius ei unum ouem mulctam dabo. Et facit in ablatiuo singulari/ oue/ & oui/ teste Ouintus

Varro Varrone libro primo de analogia. Inde ouinus ouina ouinum/ & diminuti Ouilus

Varro ue ouillus ouilla ouillum/ teste Prisciano. Ouum/ notum est quid significat. Ouum

Priscianus Orata/ genus est piscis/ ab auri colore sic cognominati/ teste Festo/ ob quod a Orata

Festus nonnullis etiam aurata uocatur/ ut in ipsa dictione uidimus. Aurata

Marcellus Oleo oles secunda/ & olo olis tertia coniugatione declinari pōt/ testibus Mar/ Oleo

Diomedes cello/ Diomede/ Prisciano. Plautus. Olunt ædes Arabicas. Et facit in præte Olo

Priscianus rito olui/ & oleui/ in supino olitum/ & oletum/ teste Prisciano.

Plautus Oceanus cum unico c̄ scribitur. Proprium fuit uiri nomen Tethyos coniugis/ Oceanus

Priscianus teste Hesiodo in theogonia. Et id appellatur mare/ quod uniuersam circui Oceanum

Hesiodus terram/ dicitur ab ὠκεος/ quod est uelox/ testibus Solino/ & Seruio. Quod &

Solinus neutro genere oceanum dicitur/ præsertim si mare sequitur/ ut Caper testat/

Seruus & Probus. Et penultimam corripit syllabam. Lucanus libro primo.

Caper Oceani tumidas remo compescuit undas.

Probus Offensio huius offensionis/ & offensa huius offensa/ & offendo huius offendi Offensio

Lucanus nis/ in uno significato dici pōt/ teste Marcello/ qui etiam & hic offensus huius Offensa

Marcellus offensus. Lucretius libro. vi. Nō igitur multis offensibus intemerado. Offen Offensio

Lucretius dix huius offendicis/ uocat ligaturæ nodus/ qui & restringitur/ & remittitur. Offendix

Vgutio Obthuro obthuras uerbum/ cum th aspirato scribitur. Neq̄ ex ob/ & tundo tū Obthuro

Pompeius auctore Pompeio/ ob quod illi οὐρα dicunt/ quæ nos hostia. Et producit

Horatius thu syllabam. Horatius in epistolis. Obthurem patulas impune legentibus

aures/ idest occludam.

Ocha cum ch aspirato scribitur. Nec est latinum uocabulum/ sed græcum/ com Ocha

positum ex illorum masculino articulo/ qui est o/ & χη/ qui est anser. Sic. n. Aucha

nostris o cum χη/ componentes/ & in recto n litteram ultimam abiicientes/ Ochus

Strabo ocha dixerant. Nonnulli autem/ o in au diphthongum cōmutantes/ aucha Ocnius

enuntiant/ ut in ipsa dictione uidimus. Ocha itē/ mons est/ & insula/ sub Eu/

Ptolemæus boea/ teste Strabone libro decimo. Ochus/ fluuius est Bactrianæ/ puinciae/ i

Oxum fluuium fluens/ teste Ptolemæo. Ocnus cum c̄ exili/ fuit Mantus filius/

dicente Virgilio li. æneidos decio. Ille etiā patriis agmē ciet Ocnus ab oris.

Fatidicæ Mantus/ & Tufci filius/ annis.

Varro Offa cum duplicato f̄ scribitur/ & format per diminutionem offula/ teste Varro Offa

Apulegius ne de lingua latina. Vnde & Apulegius i deo Socratis/ ait. Coruus/ & uulpes/ Offula

unam offulam simul uiderant/ eamq̄ raptum festinabant. Ab offa item/ fit Ofella

Martialis diminutiue ofella cū unico f̄/ quia primam syllabam corripit. Martialis.

Iuuenalis Parua tibi incurua craticula sudet ofella. Iuuenalis satyra. xii. & exigua fru/

Iuuenalis stis imbutus ofellæ. Offa autem primā positione producit/ dicente Iuuenale

satyra sexta. coctæq̄ siliginis offas.

Virgilius Orontes huius orontis/ uel Oronti/ tertia/ & secūda declinatione/ declari pōt.

Virgilius libro æneidos primo. nunc acris Oronti/ Nunc Amyci casum ge/ Orontes

mit. Proprium fuit uiri nomen. Est & eodem nomine Syriæ fluuius/ teste

Ptolemæo/ qui (ut scribit Plinius) iuxta Heliopolin exoritur/ de quo memi/

nit Iuuenalis/ quom ait. Iam pridē Syrus in Tyberim defluxit Orontes. Orō

Iuuenalis tes item/ mons est Mediæ/ ut Ptolemæus ostendit.

Ptolemæus Ozimum cum i latino scribitur. Neq̄ ab Oza uiri hebraici proprio nomine Ozimū

Vgutio descendit/ ut ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed ab ozō quod Ocymum

redolere significat/ deriuatur. Nam edulii redolentis genus est/ ex instetinis

Persius (ut quidam uolunt) confecti. Persius. Quom bene discincto cantauerit ozi/

Pompeius ma uernæ. Ocymū cū c̄ exili/ & y græco/ hærbæ ē/ quā alij basilicū uocat/ a ce

Columella leritate nascēdi sic dictū/ auctore Pōpeio. Columella libro undecimo.

Ocyma comprimite/ & grauibus densate cylindris.